

Ticho

Až porozumíme svým tichům, a nářkům v nich,
smutkům svých úsměvů, v blízkosti stýskání,
soumraku kouzel, smutku z veselí,

až radost ze sebe sedřem na lhostejné dvoření,
překovem srdce za studena, sebou umořeni,
k železné harmonii zteřelí,

tehdy se láska, největší z mých,
v nejednom z průstřelů spatřím zrcadlit.